

तद्विपर्ययमासाद्य प्रयान्ति च विपर्ययं ॥ १६ ॥
 ज्योत्स्ना रात्र्यहनी सन्ध्या चत्वार्येतानि वै प्रभोः ।
 ब्रह्मणस्तु शरीराणि त्रिगुणोपश्रितानि तु ॥ १७ ॥
 चत्वार्येतान्यथोत्पाद्य तनुमन्यां प्रजापतिः ।
 रजस्तमोमयीं रात्रौ जगृहे क्षुत्तृडन्वितः ॥ १८ ॥
 तदन्धकारे क्षुत्क्षामानसृजद्भगवानजः ।
 विरूपान् श्मश्रुलान्तुमारब्धास्ते च तां तनुं ॥ १९ ॥
 रक्षाम इति तेभ्योऽन्ये य ऊचुस्ते तु राक्षसाः ।
 खादाम इति ये चोचुस्ते यक्षा यक्षणात् द्विज ॥ २० ॥
 तान् दृष्ट्वा ह्यप्रियेणास्य केशाः शीर्थ्यन्त वेधसः ।
 समारोहणहीनाश्च शिरसो ब्रह्मणस्तु ते ॥ २१ ॥
 सर्पणात्तेऽभवन् सर्पा हीनत्वादहयः स्मृताः ।
 सर्पान् दृष्ट्वा ततः क्रोधात् क्रोधात्मानो विनिर्म्ममे ॥ २२ ॥
 वर्ष्मन् कपिलेनोग्रास्ते भूताः पिशिताशनाः ।
 ध्यायतो गां ततस्तस्य गन्धर्व्वा जज्ञिरे सुताः ॥ २३ ॥
 जज्ञिरे पिवतो वाचं गन्धर्व्वास्तेन ते स्मृताः ।
 अष्टाष्वेतासु सृष्टासु देवयोनिषु स प्रभुः ॥ २४ ॥
 ततः स्वदेहतोऽन्यानि वयांसि पशवोऽसृजत् ।
 मुखतोऽजाः ससर्ज्जाथ वक्षसश्चावयोऽसृजत् ॥ २५ ॥
 गावश्चैवोदराद्ब्रह्मा पार्श्वार्धाश्च विनिर्म्ममे ।
 पद्माश्चाश्वान् समान्द्वान्वाशमान् शशकान् मृगान् ॥ २६ ॥
 उष्ट्रानश्वतरांश्चैव नानारूपाश्च जातयः ।